

Гільжинський Олег Русланович

30.05.1998 - 27.02.2024

Позивний:

Вуйко

Місце проживання:

м. Дрогобич

Військова частина:

47 ОМБр "Магура" - в/ч А4699

Звання і посада:

старший солдат, навідник-оператор та майстер-ганнер БМП "Bradley" ("Бредлі").

Місце та обставини загибелі:

в районі н.п. Бердичі на Донеччині, при виконанні бойового завдання та евакуації пораненого побратима.

Олег Гільжинський народився 30 травня 1998 року у Дрогобичі. З дитинства захоплювався математикою, фізикою та електронікою. Після закінчення навчання в ліцеї №1 м. Дрогобича вступив до Національного технічного університету України «Київський Політехнічний Інститут імені Ігоря Сікорського» на радіотехнічний факультет, де отримав інженерну освіту у сфері радіоелектронної апаратури. Працював техніком-програмістом в ТОВ «НВП «Луганський акумулятор-1».

У цивільному житті Олег був тим, хто за кожної нагоди жартував і своїми жартами ділився з великою кількістю друзів та знайомих. Олег допомагав друзям в їх скрутні часи і ставив допомогу життєвим пріоритетом.

Він любив котів, доглядати сад, прогулянки на природі. Декілька років займався стрільбою з лука, радіоаматорством. Вільно володів англійською мовою.

В останні дні перед повномасштабним вторгненням Олег облаштував свою оселю та працював над новими проектами з радіотехніки та електроніки, пов'язаними з оборонною промисловістю.

У перший день повномасштабного вторгнення Олег, не вагаючись, добровільно став на захист України в лавах 207 батальйону Київського ТРО, пройшовши тоді пішки з Бучі до Києва. Брав участь у боях за звільнення Київщини. Згодом в грудні 2022 року приєднався до лав 47 ОМБр «Магура», у складі якої пройшов поглиблений вишкіл в Німеччині, щоби стати одним із перших операторів-навідників БМП «Bradley». Під час військових навчань за кордоном

за особливу наснагу та кмітливість отримав відзнаку та звання «майстер—ганнер» (англ. Master-Gunner ("Mike Golf")).

Олег брав активну участь у контрнаступі влітку 2023 року на Запорізькому напрямку фронту, зокрема у звільненні н.п. Роботино. З осені 2023 року разом із побратимами тримав оборону н.п. Степове та н.п. Бердичі в районі Авдіївки Донецької області.

Під час виконання бойових завдань в найгарячіших точках проявляв хоробрість, людяність та інженерний хист. Займався ремонтом та обслуговуванням електроніки й озброєння БМП «Bradley». Олег часто виїжджав на евакуації, де, ризикуючи життям, витягував поранених побратимів із пекла поля бою та надавав їм першу домедичну допомогу. За словами побратимів, він врятував багато життів.

Олег боронив Україну до останнього подиху, завжди підтримував своїх побратимів, рятуючи як людей, так і тваринок, – бо мав дуже чуйне та щире серце.

Загинув воїн 27 лютого 2024 року при виконанні бойового завдання та евакуації пораненого побратима в районі н.п. Бердичі на Донеччині.

04.03.2024 року захисника поховали на Алеї Слави у м. Дрогобичі.

Нагороджений двома медалями «За хоробрість у бою».

У загиблого Героя залишились мати, наречена Катерина, яка служить з тій же бригаді бойовим медиком, вуйко, бабуся, тато та дідуся.

Завжди пам'ятатимемо!